

Aranyrög

*Kicsi ér eredt szívemen,
aranyrögöt görgetve.
Mossa, mossa reménytelen.
Késő ősz van. És este.*

*Néztem s zokogtam hangtalan,
ahogy nyomomban felnő.
Nagy tisztásokról álmodtam.
S elnyel az őszi erdő.*

*Láthatatlan eső szitál.
Apró szemével megles.
Áldozat vagyok s tettes.
Csontvázamra feszítve.*

*

*Későősz van és este.
Áldozat vagyok s tettes.
Már végleg térdre esve
figyelem, ami nem lesz.*

*

*Láthatatlan eső szitál.
A föld fuldoklik tőle.
Ártatlan gyerek-halál
szaladt ki az esőre.*

*Aranyrögökre térdel,
s bekötött szemmel szólít.
Szólít röggel, erekkel.
Fuldokló földdel szólít.*

Elunta

*Az éjszakáim gyűrött lepedők.
Rosszul alszom el majd,
időnap előtt;
átizzádt vánkos az ég,
tollcsomó a nap;
Isten is elunta a hajnalokat.*

*Nincs közöm hozzá, mire ébredek.
Az válik fontossá,
ami elveszett:
s nekem már minden fontos,
csak múlik napra nap,
Isten, bocsásd meg nekem,
hogy ilyen lett fiad.*